

1984

Op bezoek bij "gouden" Monique

Naar aanleiding van de grootse ontvangst die de rooïse bevolking bereid heeft voor Olympisch kampioene Monique van de Bosch, bracht de Nieuwe Rooïse Courant haar een bezoek.

Het blaffen van de hond van huize van de Bosch is het teken dat de bel ergens in huis is overgegaan. We blijven dus maar rustig afwachten of de huisdeur, in het gangetje naast cafe Jan Bosch, openge maakt wordt. Even later zwaait de deur open en worden we begroet door een vrolijk ogende Monique.

In de huiskamer bewijzen de vele welgevulde vazen dat Monique op een fantastische manier in de bloemetjes is gezet. Monique heeft twee weken vakantie en dus tijd om even op adem te komen.

Het is nu al weer bijna een week geleden dat ze terug is gekomen uit het Engelse Stoke Mandeville. Dit is overigens geen plaats in Engeland, maar de naam van een hospitaal in de plaats Aylesbury vlak bij Oxford.

Ongeveer 30 jaar geleden was daar een arts die ervan overtuigd was dat sport voor gehandicapten een "must" is, maar dan sport op hoog niveau, op Olympisch niveau.

Dit jaar werden de 7e Olympische Spelen voor gehandicapten gehouden. Het is eigenlijk altijd de bedoeling geweest, dat deze Olympische Spelen in het zelfde jaar en hetzelfde land zouden worden gehouden als de "gewone" Olympische Spelen. In Amerika zijn twee organisaties belast met de organisatie van deze spelen. Een organi-

satie voor rolstoelersporters en een voor andere gehandicapten, zoals blinden etc. De spelen zouden worden gehouden in Illinois en New York. Jammer genoeg kreeg men de organisatie in Illinois financieel

niet rond en moesten de rolstoelersporters naar Stoke Mandeville. Dit is ook de reden waarom e.e.a. zich een maand later af heeft gespeeld als de Amerikaanse O.L. voor gehandicapten. Monique be-

vestigde ons, dat wanneer de financiële middelen toereikend waren geweest, de Olympische spelen voor gehandicapten in zijn geheel in Amerika zouden zijn gehouden. "Voor mij maakte het niet zoveel uit, ik heb goed gespeeld en medailles mee naar huis gebracht. Of het

Geen tijd voor andere hobbies

Monique prijst zich gelukkig met het feit dat ze erg gemakkelijk kan studeren. Op dit moment zit ze op de MEAO en krijgt van de leraren alle medewerking.

"Als ik zin en tijd heb brei ik nog wel eens, maar meestal komt het er niet van, ik moet of studeren of trainen" aldus Monique.

Vier maal in de week wordt er getraind en in de weekends bondstrainingen en competities. Veel tijd voor andere dingen blijft er dus niet over.

Over twee weken vertrekt Monique naar Hongarije. Ze doet daar mee aan de Open Hongaarse Kampioenschappen. Langs haar neus weg vertelt ze ons dit, alsof het een uitstapje naar Den Bosch betreft.

Op onze vraag hoe ze de ontvangst in Rooi had gevonden en of ze dit verwacht had, zei ze: "Ik had van thuis over de telefoon al wel iets gehoord, maar dat het zo spontaan en overweldigend zou zijn had ik niet in de gaten. Ik vond het fantastisch".

Na deze geweldige olympische prestatie kunnen we van Monique vast nog meer verwachten en zullen de rooïse vlaggen zeker voor haar nog wel vaker mogen wapperen.

Monique van den Bosch, thuis terwijl ze vertelt over haar ervaringen in Engeland.

nu in Engeland of in Amerika was, dat maakt in feite niets uit" aldus een nuchtere, sportieve Monique.